

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14CoCsp/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8620200318
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8620200318.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Majerníka a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. v spore žalobkyne A. B., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX, XXX XX C. E., štátna občianka SR, zastúpená: Mgr. Matúš Macko, advokát, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, IČO: 50424777, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov (do 31.05.2023 Okresný súd Svidník) zo dňa 2. marca 2023 č.k. 3Csp/11/2020-47, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Stranám sporu sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit:

„I. Súd určuje, že úver zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 18.11.2006 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru k Zmluve o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 18.11.2006, uzavretej medzi účastníkmi konania, v bode 13, v tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná a z tohto dôvodu neplatná.

III. Žalobkyni priznáva proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku vydaným súdnym úradníkom.“

2. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil skutkový stav, podľa ktorého žalobkyňa dňa 18.11.2006 uzatvorila so žalovaným Zmluvu o úvere č. XXXXXXXX, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver vo výške 26.000,- Sk (863,04 eur), za poplatok vo výške 23.080,- Sk (766,12 eur) s tým, že celkovú čiastku vo výške 49.080,- Sk (1.629,16 eur) zaplatí žalovanému v 12 splátkach po 4.090,- Sk (135,76 eur). V zmluve nie je uvedená výška úrokovej sadzby a ročná percentuálna miera nákladov. Poplatok z predmetného úveru predstavuje 88,77 % navýšenie úveru. Žalobkyňa žalovanému doposiaľ na predmetný úver zaplatila spolu splátky vo výške 2.111,69 eur, napriek tomu žalovaný listom zo dňa 3.1.2020 oznámil žalobkyni, že voči nej eviduje dlh vo výške 1.854,65 eur.

3. Z bodu 13. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru vyplýva, že dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu a výšky tak, ako

je uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné 2/3 zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Z listu žalovaného zo dňa 3.1.2020 súd zistil, že žalovaný oznámil žalobkyni, že ku dňu 3.1.2020 eviduje voči nej pohľadávku vo výške 1.854,65 eur, a to aj napriek zastaveniu exekučného konania a že trvá na úhrade tejto sumy.

4. V danom prípade ide o nárok žalobkyne uplatňujúci si zo spotrebiteľskej zmluvy, preto je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, ale len pokiaľ neodporujú Smernici Rady č. 93/13 EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ustanoveniam § 53 - § 54 Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ustanoveniam zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a ustanoveniam zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len zákona č. 258/2001 Z.z.), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere.

5. Vo vzťahu k argumentácii žalovaného, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem a podaná žaloba je neprípustná pre rozpor s ustanoveniami Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prvej inštancie uviedol, že predmetná žaloba predstavuje efektívny procesný prostriedok pre žalobkyňu ako spotrebiteľa, aby bola zabezpečená ochrana ohrozených a porušených práv v dôsledku absencie obligatórnych zmluvných náležitostí a nedodržania povinnosti žalovaného ako dodávateľa nepoužívať neprijateľné zmluvné podmienky vo formulárových zmluvách, ako aj nekalých obchodných praktík pri ich uzatváraní. S poukazom na § 298 ods. 1 CSP je súd povinný aj bez návrhu, t.j. ex offo skúmať neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v spotrebiteľskej zmluve alebo v inom zmluvnom dokumente súvisiacim so spotrebiteľskou zmluvou. Prípustnosť určovacích výrokov pri určovaní neprijateľných zmluvných podmienok bola taktiež vyslovená aj rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017, 3Csp/11/2020 z 30.1.2019.

6. Na takto zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 2 písm. a), § 4 ods. 1, ods. 2 písm. g), ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z., § 2, § 3 ods. 3, ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 250/2007 Z.z.) a ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

7. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že zmluva o spotrebiteľskom úvere v tomto konkrétnom prípade neobsahuje obligatórnu náležitosť podľa citovaného § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z., a to ročnú percentuálnu mieru nákladov, ktorá ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Taktiež mal súd za preukázané, že v zmluve nie je uvedená úroková sadzba a ani výška úrokov, ktoré mala žalobkyňa zaplatiť a preto žalovaný podľa § 4 ods. 5 zákon č. 258/2001 Z.z. od žalobkyne nemôže požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ako to uvádza v liste zo dňa 3.1.2020. Z uvedeného je nespochybniteľné, že predmetná úverová zmluva je súdom považovaná za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu absencie základných zákonných náležitostí.

8. Predmetom žaloby bolo aj určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v bode 13 Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru k Zmluve o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 18.11.2006 uzavretej medzi stranami v tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Po preskúmaní tejto zmluvnej podmienky v súvislosti s citovanými zákonnými ustanoveniami mal súd za preukázané, že Všeobecné podmienky v bode 13 obsahujú neprijateľnú zmluvnú podmienku v znení, že poplatok vo výške 23.080,- Sk (766,12 eur) je z 2/3 tvorený nákladmi na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Nebolo preukázané, že žalovaný žalobkyni poskytol reálne plnenie za takýto poplatok. So žalobkyňou nebol poplatok individuálne dojednaný a svojou výškou na jednej strane a absenciou zodpovedajúceho protiplnenia na strane druhej spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky. Poplatok z predmetného úveru predstavuje 88,77 % - né navýšenie. Poplatok vo výške 766,12 eura je z 2/3 tvorený nákladmi na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Zo zmluvy nie je možné zistiť, o aké administratívne plnenie ide. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že si žalovaný nárokuje poplatok za úkony, ktoré nie sú spotrebiteľom vopred známe, ani len svojím

obsahom. Výška tohto poplatku prevyšuje sumu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť ako úrok a navyše, nie je ničím odôvodnené, prečo poplatok závisí od výšky poskytnutého úveru. Nie je jasné, z akých dôvodov žiada žalovaný vyšší poplatok od spotrebiteľa, ktorému požičiava vyššiu sumu, ako od spotrebiteľa, ktorému požičiava menej. V tomto prípade hodnota žalovaným požadovaného plnenia je k hodnote vzájomného plnenia, ktoré mal poskytnúť, v hrubom nepomere. Predmetná dohoda pre žalobkyňu nemá po materiálnej stránke žiadne výhody. Vymedzené služby sú len administratívneho charakteru a neposkytujú spotrebiteľovi žiadne reálne protiplnenie. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/42/2012 z 13.9.2013, ktorým rozhodol o tom, že zmluvná podmienka v úverovej zmluve, o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu s administratívou s tým spojenou, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/219/2013 z 21.8.2014. Pojem neprijateľná podmienka vychádza z predpokladu, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá napriek požiadavke dobrej viery spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa (čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS). Túto skutočnosť súd preveruje z úradnej moci (rozsudok SD EÚ C-240/98 až C-244/98). Neprijateľná podmienka upravená v spotrebiteľskej zmluve je neplatná (§ 53 ods. 5 OZ). Predmetná zmluvná podmienka, ktorú žalovaný naďalej používa, už bola ako neprijateľná posúdená aj v ďalších konaniach vedených na Krajskom súde Prešov, a to pod sp. zn. 1Co/2/2015, rozsudkom z 11.3.2015; pod sp. zn. 4Co/52/2015, rozsudkom z 21.10.2015; pod sp. zn. 17Co/50/2015, rozsudkom zo 6.8.2015.

9. O trovách konania rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 CSP tak, že žalobkyňu, ktorá mala vo veci plný úspech, súd priznal proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

10. V zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 365 ods. 1 písm. f) CSP, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. Žalovaný v podanom odvolaní namietal, že aplikácia právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, nie je možná, nakoľko právny vzťah medzi žalovaným a žalobcom, s prihliadnutím na charakter Zmluvy, nie je vzťahom spotrebiteľským. Žalovaný má za to, že sa dodatočne nemožno dovolávať inej kvalifikácie právnej povahy zmluvy, keďže jej uzavretie v uvedenej forme (zmluva o úvere podľa Obchodného zákonníka) sám svojím konaním žalobca vyvolal a inicioval. Podľa názoru žalovaného žalobca neuzatvoril zmluvu o úvere v postavení spotrebiteľa, nemožno zmluvu o úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov a tým aplikovať ustanovenia právnych predpisov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv.

12. Žalovaný je i naďalej toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Pri úmyselnom obohatení sa, musí byť nespochybniteľným spôsobom preukázaný úmysel, a to či už priamy alebo nepriamy smerovaný k bezdôvodnému obohacovaniu sa, a musí existovať v čase získania bezdôvodného obohatenia. Nepostačuje ani, ak bolo bezdôvodné obohatenie získané neúmyselne a následne by si ho príjemca úmyselne ponechal. Takéto úmyselné konanie musí byť posudzované na každom jednotlivom, konkrétnom prípade s poukázaním na okolnosti uzatvorenia konkrétnej úverovej zmluvy. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil na ďalšie konanie

13. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

14. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd, príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s

tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

15. Rozsudok vo veci odvolací súd vyhlásil na verejnom zasadnutí podľa § 219 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP, o konaní ktorého súd upovedomil účastníkov prostredníctvom úradnej tabule a webovej stránky súdu.

16. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne na určenie neprijateľných zmluvných podmienok v Zmluve o úvere č. 8401213 z 18.11.2006 v súlade s § 53a Občianskeho zákonníka, § 298 ods. 2 CSP a § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. a o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého na základe vyššie citovanej zmluvy o úvere z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z..

17. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

18. Vo veci nie je možné stotožniť sa s tvrdením, podľa ktorého uzatvorená zmluva o úvere nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravoval Občiansky zákonník účinný v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 52. Podľa tohto ustanovenia spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Obdobným spôsobom bola osoba spotrebiteľa definovaná v zákone č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere.

20. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalovaným túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy o úvere boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné obchodné podmienky úveru, ktoré žalobkyňa ovplyvniť nemohla, nakoľko boli už vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov. Žalovaný má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu konania nebolo žalovaným preukázané, aby úver poskytol žalobkyni za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti žalobkyne. S prihliadnutím na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy, má v prípade pochybností dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespotebiteľský charakter musí byť preukázaný bezpečne spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Túto dôkaznú povinnosť si žalovaný nesplnil, čo má na posudzovanie právneho vzťahu vzniknutého medzi stranami sporu rovnaký vplyv, ako keby v zmluve účel uzatvorenia uvedený nebol.

21. Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným typovou spotrebiteľskou zmluvou upravenou špeciálnym právnym predpisom, a to zákonom o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný bol od uzatvorenia zmluvy v postavení dodávateľa a žalobkyňa v postavení spotrebiteľa. Žalobkyňa zmluvné podmienky nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť. Právny vzťah účastníkov konania preto správne súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka.

22. Skutočnosť, že ide o vzťah spotrebiteľský bolo už konštatované v uznesení Okresného súdu Svidník č.k. 2Er261/2008-25 z dňa 9.5.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 1CoE/86/2012-50 z dňa 27.09.2012 (č.l. 66 – 68 spisu). Dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1CoE/86/2012 bolo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Oboer 12/2013 zo dňa 28. januára 2014 odmietnuté.

23. V spotrebiteľských sporoch Civilný sporový poriadok v ustanovení § 298 umožňuje súdu v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

24. Pokiaľ ide o poplatok za poskytnutie peňažných prostriedkov, 1/3 z neho mala predstavovať dohodnutý úrok a zvyšné 2/3 zahŕňali ničím nešpecifikované náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Takáto špecifikácia nákladov je neurčitá a teda neumožňujúca podrobiť uvedené dojednanie súdnej kontrole z hľadiska prijateľnosti dohodnutej zmluvnej podmienky. Základnou podmienkou platnosti právneho úkonu vyžadovanou ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka je jeho určitosť. Nedostatok určitosti spôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu.

25. Okrem toho zmluva o úvere a všeobecné podmienky poskytnutia úveru sú listiny formulárové, používané žalovaným pri uzatváraní úverových zmlúv s množstvom ďalších spotrebiteľov. Na predtlačenej tlačivách sa menia len údaje o spotrebiteľoch a výške poskytnutého úveru. Za takejto situácie výška nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy mala byť v zásade rovnaká a nie meniť sa v závislosti od výšky poskytnutého úveru. Ak žalovaný výšku týchto nákladov odvádza od výšky úveru, je zrejmé, že týmto dojednaním len sledoval ďalšie navýšenie odplaty za poskytnutie úveru s cieľom vyhnúť sa kontrole jej primeranosti, čo rozhodne nemožno hodnotiť ako konanie v súlade s dobrými mravmi.

26. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi v čase uzatvorenia zmluvy bol obsiahnutý v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ust. § 4 ods. 8 tohto právneho predpisu predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby alebo môže prívodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

27. Vo vzťahu k výroku o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky je potrebné dodať, že už v inom konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11C/42/2012 bola táto podmienka určená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Stalo sa tak rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 13.9.2013 č.k. 11C/42/2012-46 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.8.2014 č.k. 5Co/219/2013-91. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

28. Čo sa týka odvolacej námietky vo vzťahu k nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, odvolací súd konštatuje, že ani tejto námietke sa nedá vyhovieť. Žalobkyňa sa žalobou domáhala určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru na základe Zmluvy o úvere zo dňa 18.11.2006 z dôvodu absencie obligatórnej náležitosti vyžadovanej ust. § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z., a to ročnú percentuálnu mieru nákladov, ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za

bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie mal za preukázané, a s takto zisteným skutkovým stavom sa stotožnil aj odvolací súd, že v Zmluve o úvere z 18.11.2006 výška RPMN absentuje. Za takejto situácie sa musel poskytnutý úver v súlade s ustanovením § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy považovať za bezúročný a bez poplatkov. Správnym je aj záver súdu prvej inštancie o absencii úrokovej sadzby a výšky úrokov, ktoré mala žalobkyňa zaplatiť, a preto žalovaný nie je oprávnený od žalobkyne požadovať úrok alebo poplatky (§ 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z.).

29. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný listom zo dňa 3.1.2020 (č.l. 8 spisu) oznámil žalobkyni, že ku dňu 3.1.2020 eviduje voči nej pohľadávku vo výške 1.854,65 eur, a to aj napriek skutočnosti, že uznesením Okresného súdu Svidník č.k. 2Er/261/2008-25 z dňa 9.5.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 1CoE/86/2012-50 zo dňa 27. septembra 2012 bola exekúcia zastavená. V uznesení č.k. 1CoE/86/2012-50 z dňa 27.9.2012 Krajský súd v Prešove okrem iného konštatoval, že cit.: „Úverová zmluva pri spotrebiteľskom úvere, v ktorej absentuje tzv. RPMN – ročná percentuálna miera nákladov, by sa mala práve kvôli tejto absencii považovať za bezúročnú. Ako odvolací súd uviedol, keďže ide o vzťah občianskoprávny, úrok z omeškania vo výške 91,25 % ročne je jednoznačne úrok odporujúci dobrým mravom.“

30. Aj napriek právoplatnému rozhodnutiu Okresného súdu Svidník 2Er/261/2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1CoE/86/2012 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Oboer 12/2013 z dňa 28. januára 2014, si žalovaný ďalej uplatňuje nárok na zaplatenie úrokov a poplatkov, na ktoré nemá právny nárok. Takéto konanie žalovaného nemožno hodnotiť ináč ako v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka).

31. Do pozornosti odvolací súd dáva uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/31/2020 z dňa 25. mája 2022 zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 3/2023 pod č. 30 cit.: „Podmienka úspešného uplatnenia práva spotrebiteľa namietat' v konaní pred súdom porušenie práva alebo povinnosti (§ 3 ods. 5 veta tretia zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších zmien a doplnení a osobitnými predpismi), je splnená aj vtedy, keď súd v inom konaní konštatoval toto porušenie pri rozhodovaní o predbežnej otázke.“

32. Odvolací súd konštatuje, že súdom prvej inštancie bol správne zistený skutkový stav a zo zisteného skutkového stavu boli vyvodené správne právne závery vo vzťahu uplatňovaného nároku žalobkyne na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a o určenie úveru za bezúročný a bezpoplatkov. Odvolací súd nevzhliadol dôvody pre zopakovanie vykonaného dokazovania na nariadenom pojednávaní a rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario).

33. K námietke o nesprávnom právnom posúdení podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7Cdo/7/2010). Táto odvolacia námietka naplnená nebola.

34. Odvolací súd v zmysle vyššie uvádzaných dôvodov napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

35. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP podľa procesného výsledku konania. Odvolací súd konštatuje procesný výsledok žalobkyne v odvolacom konaní. Výdavky v odvolacom konaní jej z obsahu spisu nevyplývajú. Preto s použitím ustanovenia Čl. 17 CSP nebol daný dôvod na priznanie náhrady trov odvolacieho konania žalobkyni.

36. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).